

DOWN

AUSTRALISKA NYZEELÄNDSKA VÄNSKAPSFÖRENINGEN

WWW.AUSTRALIEN-NYAZEELAND.SE

UNDER

NR 1 / 2020

BRÄNDERNA I AUSTRALIEN

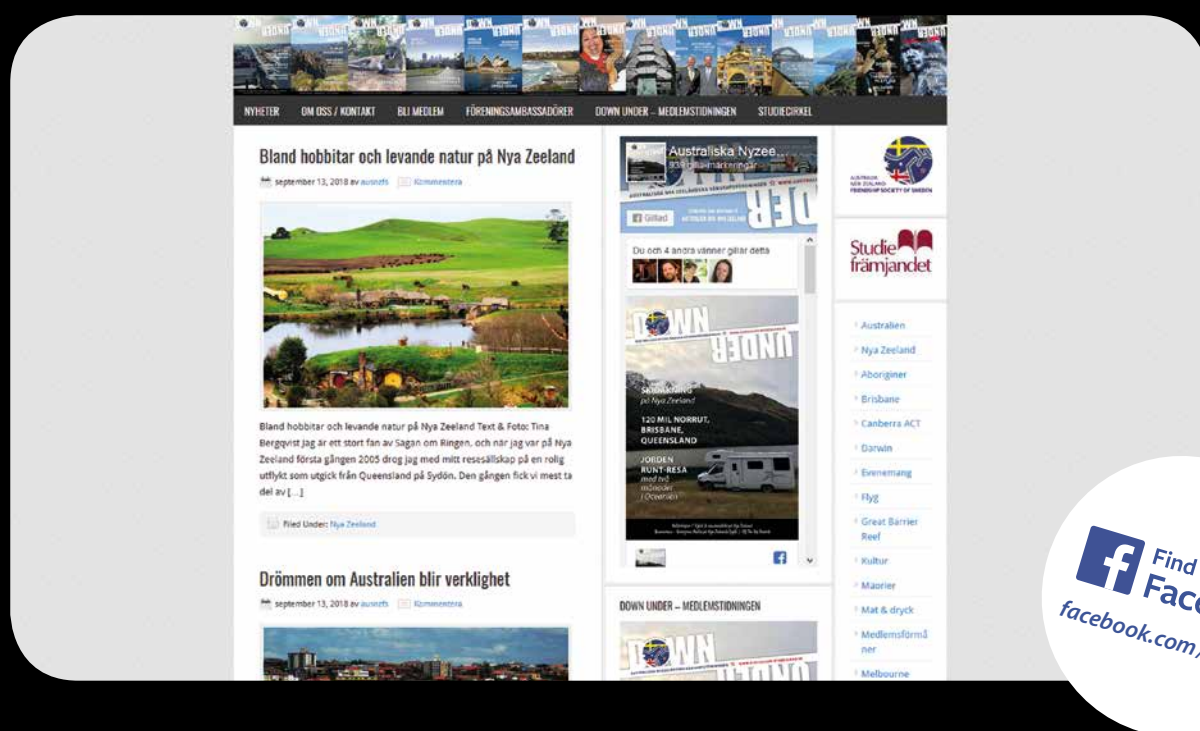
*Stor intervju med
Sveriges ambassadör*
HENRIK CEDERIN

ÄVENTYRARE I OCEANIEN

*Intervju med Csaba och nystartade Australienbloggen / Australien-Nya Zeeland i november 2019
Mellanlandning i Doha / Stop-over i Singapore / Spontanbesök i Australien*

Besök VÄNSKAPSFÖRENINGENS HEMSIDA

På hemsidan hittar du senaste nytt om evenemang, nyheter, medlemsförmåner och tips. Du kan läsa artiklar, reseskildringar och få information om working holiday, visum mm.

WWW.AUSTRALIEN-NYAZEELAND.SE

Bli medlem
**I AUSTRALISKA NYZEELÄNSKA
VÄNSKAPSFÖRENINGEN**

Medlemsavgift 200:- kalenderår.

I medlemsavgiften ingår bland annat fyra nummer av Down Under.

Inbetalning till PlusGiro konto 54 81 31-2.

Uppge namn, ev. medlemsnummer och e-postadress.

Bränderna och det extrema vädret som drabbat Australien har dominerat nyheterna den senaste tiden. Vi är många som tagit del av bilder och filmer där den ena varit mer fasanfull än den andra och där privatpersoner, brandmän och inte minst djurlivet drabbats skningslöst. Siffror på en halv upp till en miljard djur kan ha fått sätta livet till. Våra djupaste kondoleanser till alla drabbade.

I det här numret kan ni läsa om bränderna i *Tina Bergqvists* intervju med *Maria Eklin Smedberg* som bor med sina tre barn och man i Sydney. Undertecknad har intervjuat *Csaba Bene Perlenberg* som startat och driver Australienbloggen.com. Csaba har varit på plats i Canberra och intervjuat Sveriges ambassadör *Henrik Cederin*. *Ann* och *Klas-Otto Sandberg* tar oss med på sin resa till Australien och Nya Zeeland. *Margot Garmelius* och *Tomas Eisner* skriver om stop over i Singapore. *Hanna Carlgren* minns sitt spontanbesök i Australien där hon arbetade på ett kringresande tivoli.

Vi hoppas att ni vill vara med oss som medlemmar även detta år. Tipsa gärna och berätta om Australiska Nyzeeländska Vänskapsförbundet och vår gemensamma tidning Down Under.

Om ni har Facebook och/eller Instagram så följ oss gärna så ni inte missar evenemang och nyheter,

www.facebook.com/ausnzfs

www.australien-nyzeeland.se

Lars Wallin
Chefredaktör

Bränderna i Australien 5

Henrik Cederin 7

Äventyrare i Oceanien 10

INNEHÅLL

4 ORDFÖRANDEN HAR ORDET

9 INTERVJU MED CSABA OCH
NYSTARTADE AUSTRALIENBLOGGEN

12 NYHETER

13 AUSTRALIEN-NYA ZEELAND
I NOVEMBER 2019

MELLANLANDNING I DOHA 15

STOP-OVER I SINGAPORE 16

SPONTANBESÖK I AUSTRALIEN 18

BLI MEDLEM 19

DOWN UNDER
c/o Erwin Apitzsch
Nordmannavägen 4
224 75 Lund

ISSN 2001-1121

www.australien-nyzeeland.se

REDAKTION

Chefredaktör: Lars Wallin
lars.wallin@australien-nyzeeland.se
+46 73 7544 020

Ansvarig utgivare: Erwin Apitzsch
erwin.apitzsch@australien-nyzeeland.se
+46 70 8144 865

Annonsering: Tomas Eisner
tomas.eisner@australien-nyzeeland.se
+46 8 458 05 57

Layout: Elisa Heleä

Framsida: Kangeroo Island
Foto: Hugo Kruip on Unsplash

Redaktionen delar ej nödvändigtvis
åsikter som framförs i artiklar.

ORDFÖRANDEN

Erwin Apitzsch har ordet

Ett nytt år och ett nytt decennium har inletts med året 2020. Vad har då hänt i Vänskapsföreningen under 2010-talet? Ja, en hel del. Låt mig börja med några statistikuppgifter. Vid ingången av år 2010 hade vi cirka 1 200 medlemmar, men medlemsantalet har successivt sjunkit och vid utgången av år 2019 hade vi 419 medlemmar, en minskning med 65 procent. Medlemsavgiften var för tio år sedan 150 kronor och är idag 200 kronor. Vänskapsföreningens kapital har på tio år minskat från drygt 800 000 kronor till 308 138 kronor. Sedan 2014 har föreningsstämman godkänt styrelsens förslag att underbalansera budgeten för att kunna ge ut tidskriften *Down Under* med fyra nummer per år i tryckt form.

Fram till och med 2010 var Vänskapsföreningen medlem i *World Association of Friendship Societies* (WA) tillsammans med systerföreningar och föreningar för Nordamerika i Danmark och Norge. I samtliga länder sjönk medlemsantalet och WA upplöstes i och med utgången av 2010, främst på grund av att *My Planet*, som i 40 år hade samarbetet och ekonomiskt stött WA, ville avbryta samarbetet. Detta medförde en rad förändringar. Den gemensamma tidskriften "*Curious*" lades ned och Vänskapsföreningen beslutade att ge ut en egen tidskrift med namnet *Down Under*. Debutåret 2011 kom *Down Under* ut med två nummer och från och med 2012 med fyra nummer per år. Vid föreningsstämman 2011 uppdaterades stadgarna och dessa gäller än idag.

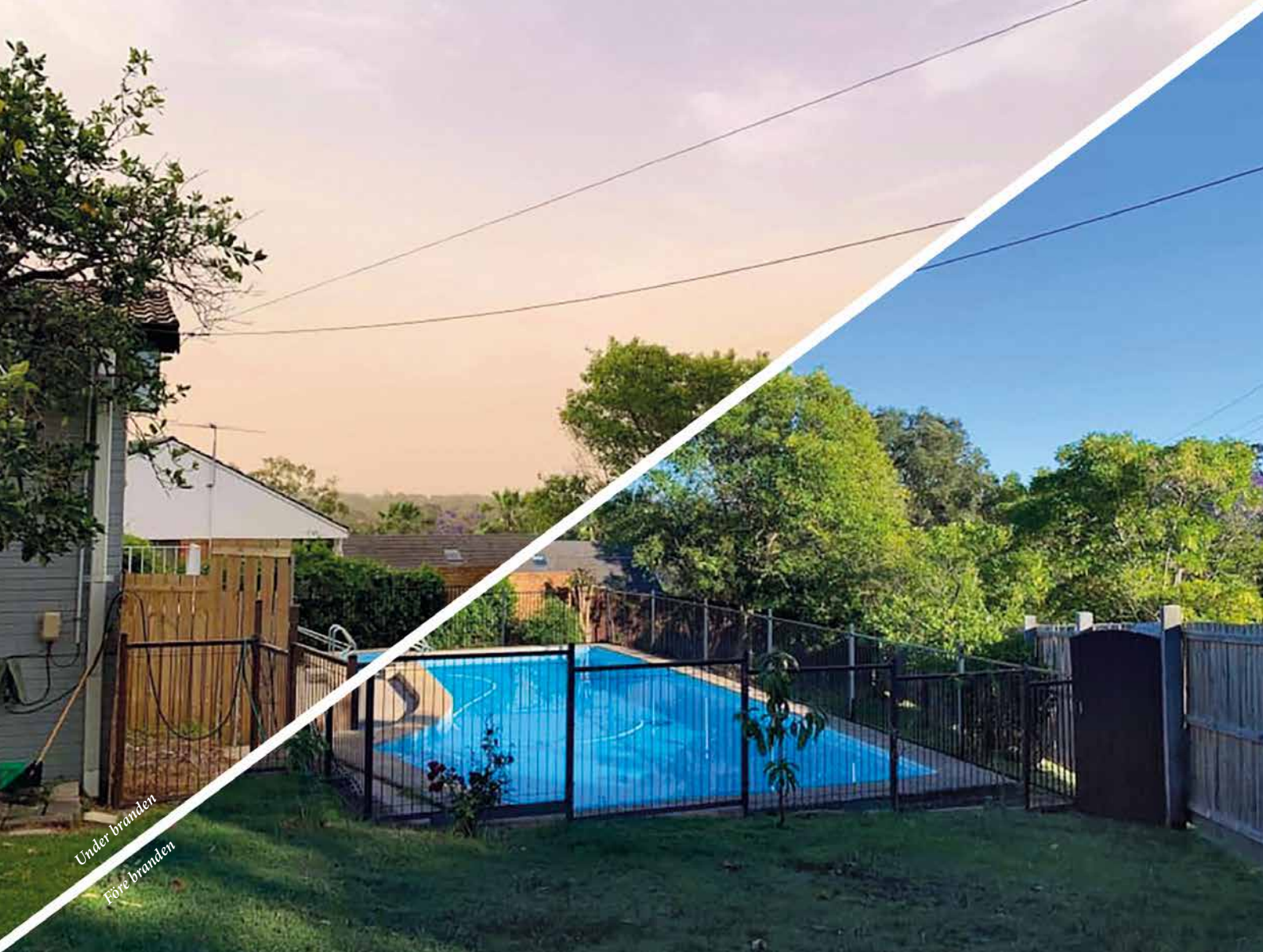
Från och med 2012 har det varit möjligt för organisationer att bli medlemmar i Vänskapsföreningen, men till dags dato har ingen organisation anmält intresse för detta. Samma år tillsattes för Vänskapsföreningen *Anders Liljeqvist* som ambassadör i Australien och *Åsa Duffy* i Nya Zeeland med uppgift att bevaka händelser i dessa länder, bidra med nyhetsinslag i våra medier, utverka förmåner för våra medlemmar på hotell och turistattraktioner och hjälpa våra medlemmar som planerar att resa dit med praktiska saker. Anders Liljeqvist avslutade sitt uppdrag på egen begäran 2015 och Åsa Duffy 2019 på grund av Vänskapsföreningens ekonomi. En digital informationsskrift "Medlemsnytt", som skulle utkomma mellan utgivningarna av *Down Under*, utkom med ett nummer 2012 och därefter, i princip, fyra gånger per år. Ett samarbete med Studieförbundet inleddes med möjlighet att bilda studiecirkel om Australien/Nya Zeeland, hålla föreläsningar och att kostnadsfritt sammanträda i deras lokaler. Under åren har en mängd aktiviteter, främst i form av föreläsningar, arrangerats på olika

platser i Sverige, men intresset har avtagit och förra året utgjordes den enda aktiviteten av Vänskapsföreningens 50-årsjubileum med underhållning av *Chris Bailey* då 59 personer deltog – ett mycket uppskattat arrangemang. Vår hemsida utvecklades också under detta årtionde och Facebook har tillkommit. Vi kan konstatera att världen har förändrats.

De senaste månaderna har nyhetsflödet från Australien dominerats av de förödande bränderna. I december uppmättes ett nytt värerekord, 40,9 grader, baserat på toppnoteringar runt om i landet. Bränderna i Australien har skördat många människoliv och ett oändligt antal djur, gjort människor hemlösa och resulterat i skador för ofantliga belopp. Mitt i detta elände spelar Australian Open i tennis i Melbourne. Trots att vissa spelare har haft problem med andningen på grund av brandröken har spelschemat kunnat hållas. Två tennisspelare har på ett aktivt sätt engagerat sig för brandoffren. Australiensaren *Nick Kyrgios* skrev på Twitter att han tänker skänka 200 australiensiska dollar, cirka 1 300 kronor, till de drabbade för varje serveess han slår under sommarsäsongen på hemmaplan. Landsmännen *Alex de Minaur* och *John Millman* hakade på Kyrgios initiativ och kommer att donera 250 respektive 1 000 dollar per serveess. Anledningen till att de donerar ett högre belopp är att de inte tror att de förmår att slå så många serveess som Kyrgios.

Alexander Zverev, en 22-årig tysk rankad sju i världen, lovade ännu mera. Innan turneringen började meddelade han att han för varje seger skulle skänka 10 000 dollar, drygt 96 000 kronor, till offren för bränderna i Australien. Men inte nog med det. Om han skulle gå hela vägen och vinna finalen, lovade han att donera hela prischecken på 27 miljoner kronor. Det löftet gav han redan tidigt i turneringen och deklarerade efter flera segermatcher att han står fast vid löftet med motiveringen att det är mycket viktigare att offren får pengarna. I semifinalen tog det dock slut mot *Dominic Thiem* med 1-3 i set. Därmed blev beloppet till brandoffren 480 000 kronor.

Nu ser vi fram emot ett nytt årtionde med stor tillförsikt och med ögonen riktade på framtiden för att snabbt anpassa oss till omvärldsförändringar och leva upp till Vänskapsföreningens mål att bygga ut de sociala, kulturella, idrottsliga, historiska, förärvs- och utbildningsmässiga förbindelserna mellan Sverige och Australien/Nya Zeeland. ★

BRÄNDERNA I AUSTRALIEN

Text: Tina Bergqvist - Foto: Maria Eklind Smedberg

Det torra, varma klimatet under sommarmånaderna gör att brandrisken i Australien alltid är närvarande. Denna säsong startade skogsbränderna redan under våren efter ovanligt höga temperaturer. Australien har haft sin värsta brandsäsong på flera årtionden, och den varmaste sommaren någonsin. Dessvärre är faran långt ifrån över.

New South Wales och Victoria har hittills drabbats värst, men ingen delstat har undgått bränderna. Bland annat har det brunnit i nationalparken Blue Mountains utanför Sydney. Flera storstäder har märkt av bränderna i omgivningen genom avsevärt försämrad luftkvalité på grund av brandröken. Oftast startar bränderna av naturliga orsaker, som till exempel genom blixtnedslag i torra områden och blåst som snabbt sprider bränderna. Bränderna kan i sin tur skapa egna åskoväder, vilket ökar riskerna för nya blixtnedslag och flera bränder. Några bränder har startats genom oaksam-

het eller varit anlagda. I mitten på januari i år regnade det massor över vissa delar i Australien, vilket har hjälpt att släcka flertalet bränder. Dock har regnovädren lett till översvämningar i Queensland och South Australia.

I skrivande stund (i början på februari) har undantagstillstånd utfärdats i Canberra där en stor brand härjar.

Maria Eklind Smedberg bor med sina tre barn och man i Sydney sedan 2018.

– Någonstans under tiden mellan september och oktober 2019 förändrades den rosenröda vardagen. Smekmånaden kom abruptt till ända och ersattes av månader av rökfylld luft, husarrest de dagar då det ansågs för hälsovådligt att gå ut.

Vi hade redan investerat i luftrenare och fick köpa några fler enheter, nu fick de gå på högvarv i alla sovrum. Som astmatiker har jag tillbringat veckor i samma rum som en luftrenare med vår hund och en hög med böcker.

Appar har laddats ner med information om var bränderna befinner sig, hur allvarliga de är och vilka vägar som varit avstängda. Det innebär koll av bränder och luftkvalitet för att veta om astmaspray

Foto: Steve Buissonne, pixabay.com

behövts tas i förebyggande syfte, och om barnens utomhusaktiviteter skulle bli av eller ställas in.

Vi fick rådet att packa en evakueringslåda, en byrålåda med våra pass och andra viktiga dokument. [Den har fått stå i hallen] under de värsta helgerna, när media varnade för att till och med förorterna i Sydney skulle vara beredda på att evakueras.

Vi klarade oss bra trots allt, vi som bott i närheten av innerstaden Sydney, jämfört väldigt många andra delar av landet. Vi led oss genom veckorna med den värsta grumliga rökluften (kan bäst beskriva stan-ken som rökt griskött) som färgade luften svagt orange. Men jämfört med vad många ute på landsbygden gått igenom så har vi varit välsigna-de från de mer allvarliga konsekvenserna. Och den största effekten som all natur och alla djur fått erfara, det är det som plågar människor mest efter dessa månader.

När vi kör ut längs havet vid Northern Beaches så ser vi hur röken fortfa-rande ligger kvar och förorenar. Att vi ej tänker på den i våra kvarter är nog ett tecken på att vi vant oss, tänker jag. Det sticker fortsatt i ögonen vissa dagar och hornhinnan känns grumlig.

Den stora frågan är hur de långvariga konsekvenserna ser ut. Det väcker många frågor. Är detta början på ett nytt slags extremt väder som vi kommer att se varje år? Kommer Australien vara bättre förberett nästa gång?

Hur kan vi garantera beståndet av koalor och andra djur i framtiden?

Våra vänner som växt upp i Australien kan berätta om år de minns när det var riktigt illa, till exempel 1994, Black Friday. Men aldrig har det varit med om detta säger de. Ingen har upplevt något så långvarigt och omfattande.

Statistik över bränderna i Australien 2019/2020 hittills:

- Sedan den 8 november 2019 har 183 personer gripits i New South Wales, av vilka bland andra 53 personer har brutit mot eldförbudet, 47 personer har varit vårdslösa och kastat cigaretter och tändstickor i naturen, och 25 har medvetet startat bränder
- Ungefär 30 personer uppges ha dött (inklusive fyra brandmän)
- Över 3 000 hem har förstörts eller skadats
- Uppskattningsvis en halv till en biljon djur är döda, varav 30 000 koalor har dött i branden på Kangaroo Island i South Australia

- Mer än 10 miljoner hektar natur har brunnit upp (vilket kan jämföras med Englands landyta på 13 miljoner hektar)
- Brandröken från Australien har spridit sig ända till Nya Zeeland och Chile
- Brandmän från Nya Zeeland, Singapore, Kanada och USA har hjälpt till på plats
- Flera kändisar har donerat stora summor pengar, bland annat har Nicole Kidman skänkt en halv miljon och Chris Hemsworth har skänkt 1 miljon australiensiska dollar

Vad ska du göra om du befinner dig i ett brandriskområde i Australien?

Just nu brinner ett dussintal bränder på olika platser i Australien. Håll dig uppdaterad om läget genom att:

- Kolla respektive stats räddningstjänsts sociala medier och/eller svenska ambassadens hemsida
- Följ läget i nyhetsrapporteringen på TV, i radio och tidningar
- Ladda ner appen *Fires near me Australia*

Då och då kommer det uppdateringar på sociala medier om att det är för sent att fly från vissa bränder, och att de som är på platsen behöver söka skydd omedelbart. Var beredd på att ha en "överlevnadsplan" och det viktigaaste packat ifall du måste ge dig iväg snabbt.

Vad kan du göra för att hjälpa till?

Det bästa sättet att hjälpa till är antingen att skänka pengar till någon av de många välgörenhetsorganisationer som finns (till exempel Australian Red Cross), direkt till brandmännen via NSW Rural Fire Service, CFA & Brigades Donation Fund i Victoria eller via de lokala delstaternas brandmansinsamlingar, eller genom att turista i Australien och boosta ekonomin. Här i South Australia uppmanas allmänheten till exempel att besöka Kangaroo Island och Adelaide Hills, och att bo på deras hotell och köpa vin från drabbade vingårdar. Om du specifikt vill hjälpa djur kan du skänka pengar till WWF, Wires (i NSW), RSPCA (i Victoria, NSW och South Australia) eller varför inte bidra eller starta en egen Facebookinsamling till valfri organisation som hjälper till. Med all sannolikhet är brandsäsongen inte över än och det kommer att ta väldigt lång tid att bygga upp det som gått förlorat, så hjälp gärna om du har möjlighet. ★

Stor intervju med Sveriges ambassadör **HENRIK CEDERIN**

Text & Foto: Csaba Bene Perlenberg, Australienbloggen

Möte med Sveriges ambassadör i Australien, Henrik Cederin, på plats i Canberra.

Intervju. Han har fått det berättat efteråt, *Henrik Cederin*. Ungdomskamraten som efter Cederins antagning till UD:s diplomatprogram i början av 1990-talet menade att "det där ville du alltid".

– Det kommer jag själv inte riktigt ihåg. Kanske var det lite som en pojkdrom att komma in på UD och få jobba internationellt.

Nog fanns det anlag för en karriär som senare skulle komma att ta honom till Japan, Zimbabwe, Sydkorea, Belgien och Israel i Utrikesdepartementets tjänst.

Efter en barndom som delvis tillbringats i Sydkorea, USA och Bangladesh var det föga överraskande att Sveriges nya ambassadör i Oceanien och Australien skulle känna sig hemma utomlands.

Pojkdrom eller ej: med en ingenjör till far som hade stora delar av

världen som sitt arbetsfält hade Cederin lärt sig engelska i Asien som 12-åring och som 16-åring från Sverige imponerat på sin amerikanska lärare, "en intellektuell östkustamerikan", som körde svensk Saab.

– Amerikanska liberaler gillar ju Sverige, säger Cederin och skrattar åt minnet.

Sydkorea minns han som "ett väldigt fattigt land" på 1970-talet.

– Att komma dit från en svensk välfärd gjorde att man blev medveten om att Sverige vid den tiden hade nått en viss utvecklingsnivå. Det var ett slags "awakening".

Tre år senare var det dags för USA, dit han kom 1979.

– Det var det året barna förbjöds i Sverige. I USA stod, och står kanske fortfarande, Sverige för det lite udda, exotiska.

Ett uppmärksammat fall med en ihjälslagen treårig flicka vid namn Maria i början av 1970-talet hade under åren fram till 1979 lett till en svensk samhällsdebatt om barnaga. *Astrid Lindren* var en av de starkaste motståndarna och mest högljudda rösterna i den decennielånga kampen för barns rättigheter.

– Då fick man höra från sina egna klasskamrater att, ”Åh, ni svenskar. Det är väl inte fel med lite barnaga”. Då fick jag ställa mig upp och försvara svensk politik och den svenska modellen.

“Australien är en mäktig spelare”

Sedan några månader tillbaka är diplomaten Henrik Cederin Sveriges nya man i Canberra. Med hela Oceanien som postering men med Australien som huvudbas ingår även flera öriken och Nya Zeeland i portföljen.

När Australienbloggen möter ambassadören i Canberra har han precis hunnit överlämna sina kreditivbrev till The Governor General, som utses av den brittiska drottningen. “*En effektiv installation*”, som en ambassadstjänsteman uttrycker det.

Själv är Henrik Cederin väldigt nöjd med posteringen.

– Australien är ett stort land, en mäktig spelare. Det är en regional stormakt och inflytelserik i den här delen av världen. Samtidigt finns det nära samarbete med UK och USA. Det är intressant för en diplomat att få följa det.

Prisbelönad ambassad

Med posteringen följer även ett nytt hem: Den svenska ambassaden i Canberra, en av de största sett till tomtyta. Byggnaden, en långa med vit puts i två våningar, stilrent uppförd i en lyckad blandning av svensk stramhet och australisk öppenhet, är resultatet av en prisbelönad arkitektur signerad de australiska arkitekterna Peddle, Thorpe och Walker från Sydney efter originalskisser av svenska *E G H Lundquist*.

Det mesta av materialet skeppades från Sverige i slutet av 1940-talet. År 1951 öppnades ambassaden och fick omedelbart pris för sin arkitektur.

En bit ifrån längan och solpanelerna, som installerades redan 2007 och som förser ambassaden med all energi som förbrukas, ligger områdets egen tennisbana som tennisfantasten Cederin stolt visar upp.

Humlan som kan flyga

Posteringen i Australien är Henrik Cederins andra ambassadörspostering. Efter fyra år i afrikanska Zambia var det dags att söka ny postering. Australien var ett av valen han angav. Resten är, som det heter, nutidshistoria. Med nästan 30 års erfarenhet inom Utrikesdepartementet tjänst är det en mycket erfaren diplomat som fått ansvar för de svensk-australiska relationerna.

Alla svenskar som någonsin vistats utomlands under en längre period får förr eller senare erfara svenskheten som ett exotiskt inslag, en främmande fågel på andra breddgrader. Henrik Cederin säger sig inte minnas om han reflekterade över kulturkrocken ur ett identitetsperspektiv när han var i övre tonåren och utomlands. Men att prata om det svenska utifrån sin roll i dag, är både självklart och enkelt:

– Vi står för vår modell och våra värderingar. Många i övriga delar av världen är förundrade över att det har fungerat, med en sådan sammansatt och välfungerande modell. Sverige ses som humlan som inte borde kunna flyga, men vi har fått ihop det.

Företiden i Zambia var Henrik Cederin under fem år biträdande chef

för Asienheten på UD i Stockholm. Därmed är Australien såväl geografiskt, politiskt men även samtida, i en intressant position mellan väst och öst.

– Det är kul att få jobba med mina asienerfarenheter här. Det märker jag redan. Många diplomater i Canberra har erfarenhet från Asien, och det gör att man blir en samtalspartner på ett snabbare vis.

Cederin ser även fram emot att få se Asien ur en annan vinkel än tidigare.

– Här har man en mycket djupare relation med Kina. Kanske inte en längre: Sverige var ju väldigt tidiga med att erkänna Folkrepubliken Kina och har haft nära band med Kina, men här i Australien har man kommit till en annan nivå vad gäller exporten och man har sitt kol och sin järnmalm som går till Kina.

En av de största i Canberra

När det kommer till de svensk-australiska relationerna finns mycket att bygga på, menar Henrik Cederin. Historiskt har svenska företag haft en lång närvaro och den svenska ambassaden i Canberra var en av de allra första att etablera sig efter Andra Världskriget. Av den anledningen är det svenska ambassadsområdet i Canberra ett av de största.

Men relationerna går längre bak än så. Den svenska botanikern och upptäcktsresanden *Daniel Solander* var ombord det som är Australiens Mayflower-seglats, *James Cooks* kartläggning av Nya Zeeland och Australien med HMS Endeavour. Cape Solander i Sydney är namngivet efter den förste svensken som nådde Australien.

Det är också en resa som är utsökt återgiven i *Sven Palmqvists* ståtliga glasparteri i residenset. I sin historiska serie i fyra paneler visas Sveriges första kontakt med det avlägsna landet.

Australien inte lika progressivt som Sverige

– Sverige och Australien är likeminded på många områden. Vi har mycket att göra tillsammans. Ett av mina uppdrag är att fortsätta utveckla de politiska kontakterna mellan hemma och här, där vi båda ser många utmaningar med regelbaserad världsordning, mänskliga rättigheter och andra, stora makter som egna agendor. Och eftersom vi är likasinnade måste Sverige och Australien jobba närmare varandra.

Men, erkänner ambassadören, det finns även meningsskiljaktigheter. Henrik Cederins ankomst till Canberra inträffade kort innan tiotusentals australiensare gick ut på gatorna i samband med FN:s miljökonferens i New York, för att klimatprotestera i solidaritet med den svenska miljöaktivisten *Greta Thunbergs* Fridays for Future-kamp.

– Klimatfrågan är intressant och viktig att diskutera. Australien är ju inte alls lika progressiva som vi i Sverige, tycker vi. De frågorna ska jag fördjupa mig mycket i under den kommande tiden.

När det kommer till framtiden för Sveriges fokus i Australien pekar Henrik Cederin på Agenda2030-frågorna, men även på det koncept som bland annat den svenska kommunen Härryda och Sydney-förorten Liverpool inlett ett samarbete kring: Framtidens städer.

– Vi kommer jobba mycket med smart cities. Det har varit en god ekonomi här. Australien och städerna växer så det knakar. Här har svenska företag mycket att erbjuda när det kommer till smarta och klimatvänliga och energieffektiva lösningar. Australien är ju en köpstark ekonomi. Och det finns ett sug efter import och köp kring hälsa och life science. Där har vi en bra bas att bygga vidare på. ★

Intervju med Csaba och nystartade Australienbloggen

Text: Lars Wallin - Foto: Privat

Csaba Bene Perlenberg heter upphovsmannen till den nystartade Australienbloggen. Vi blev förstås nyfikna och tog kontakt för att lära känna personen bakom bloggen

1. Berätta, vem är Csaba Bene Perlenberg och varför en Australienblogg?

– Till vardags är jag fristående kolumnist och debattansvarig på Kvällsposten och GT, de lokala editionerna av Expressen. Men jag är även filmregissör, och det var tack vare min långfilmsdebut som jag fick möjligheten att åka till en filmfestival i Sydney hösten 2017 då min film blev uttagen för en visning, som intresset för Australien inleddes. Tack vare politikintresset började jag av nyfikenhet följa Australiens politiska liv, och blev snabbt både fascinerad och lätt beroende av en mycket dramatisk inrikespolitisk situation.

2. Har bloggen någon koppling till den tidigare Australienbloggen som drevs av Johan Drejenstam fram till år 2013, en blogg som därefter under några år var en del av tidningen Vagabond?

– Inte det minsta. Vill han släppa Facebook- och Twitter-namnen till mig hade jag varit tacksam, haha.

3. På Australienbloggen kan man bland annat läsa en lång och intressant intervju med Sveriges ambassadör Henrik Cederin i Canberra, Australien. Hur var det att besöka ambassaden och att få träffa ambassadören på plats i Canberra?

– Det kan man läsa om i detta nummer av Down Under!

4. Kommer fler intervjuer och reportage från Australien? Arbetar du förresten som journalist till vardags?

– Yes, ambitionen är att ha en intervju varje vecka och ett par längre reportage om året, när läsarna minst anar det. I snitt ska bloggen uppdateras med en kortare nyhet varje dag, ibland fler.

5. Vad kommer du att skriva och berätta om i Australienbloggen, hur ser framtiden ut? Restips, nyheter?

– Tanken är att utveckla verksamheten som den ser ut i dag med fler externa leverantörer av material, exempelvis personliga krönikor samt bli en samlingspunkt för expats både i Sverige och Australien. I den mån det finns

behov av det ska det även finnas utrymme för debattartiklar, även om just det utrymmet kanske är lite väl smalt. Fokus ska dock fortsätta att vara på nyheter om saker som rör både Sverige och Australien inom näringsliv, kultur, samhälle, forskning och politik.

Sen ska jag själv använda Australienbloggen som plattform för reportagepaket åt andra medier, vilket jag redan gjort åt en mediakoncern, där de första reportagen kommer att publiceras under våren.

6. Har det blivit flera resor till och runt om i Australien?

– Sammanlagt har det blivit tre resor, till Sydney och Canberra.

7. Har du några guldskor som du vill dela med dig av, städer, platser, restauranger?

– I Canberra rekommenderar jag varmt caféerna Mocan & Green Grout och The Cupping Room. I Sydney är Basket Brothers en återkommande favorit och Paramount Coffee Project, båda nära Hyde Park samt Porch and Parlour i Bondi. Och så Swedish Fika i Manly, givetvis.

8. Du skriver även om nyheter inom kultur och musik på Australienbloggen. Har du några favoriter att tipsa om. Artister, scener, klubbar, filmer?

– William Crichton är ny bekantskap, vars australiensiska americana låger sig under huden. Och bluesartisten C.W. Stoneking är något av det mest omvälvande jag hört – det låter precis som en amerikansk southerner från 30-talet. Magiskt.

9. Vår förening och tidning har fokus på Down Under, Australien och Nya Zeeland. Har du även besökt Nya Zeeland?

– Yes! Har varit i Auckland och i områdena kring Te Aroha. Bedövande vackert. Hoppas återvända inom kort.

10. När blir nästa resa till Down Under?

– Nästa resa, denna gång till Melbourne och Hobart i Tasmanien, går av stapeln i april. Det blir ett par längre reportage åt två olika andra medieplattformar och ett par originalgrejor åt Australienbloggen.

Australiska Nyzeeländska Vänskapsföreningen säger stort tack till Csaba för alla svar och tips och ser fram emot ett framtida samarbete med spännande artiklar och reportage i Down Under. ★

ÄVENTYRARE I OCEANIEN

Text: Erwin Apitzsch - Foto: John O'Nolan on Unsplash

I boken "Jorden runt på 1000 dagar", författad av Fredrika Ek, handlar 14 av 208 sidor om Australien och Nya Zeeland. Cykelturen startade den 8 mars 2015 och avslutades den 13 januari 2018. Totalt blev det 1 042 dagar längs vägen i 45 länder och 51 201 kilometer i sadeln under 3 398 timmar, vilket resulterade i en genomsnittlig dagsetapp på 83 kilometer.

Utrustad med ryggsäck, kamera och tält cyklade Fredrika, idag 27 år, ensam runt jorden. Förutom äventyret att cykla jorden runt hade cykelturen ett annat syfte, nämligen att samla in pengar till förmån för ActionAid – en organisation som arbetar för att hjälpa kvinnor och flickor ur fattigdom och förtryck. Fredrikas prestation uppmärksammades genom den svenska utmärkelsen "Årets kvinnliga äventyrare 2017" och det europeiska priset "European Adventurer of the Year 2017". I statistikdelen "Jorden runt i siffror" listar Fredrika under rubriken "Personliga rekord ingen vill ha" fem saker, av vilka två berör Australien: Vatten lastat på cykeln: 28 liter i Australiens Outback och Dagar utan dusch: 11 i Tanamiöknen.

Det är Tanamiöknen som Fredrika skriver om i boken. Utrustad med mat för 15 dagar och 28 liter vatten gjorde hon sig redo för att tillryggalägga de 110 milen mellan Halls Creek och Alice Springs. Cykelturen genom Tanamiöknen sammanfattar Fredrika med orden ensamhet och monoton och att mat och vatten definierade hennes tid, det vill säga överlevnad. Hon beskriver vedermödorna på ett inlevelseväckande sätt som att det enda uppdraget för de närmaste tre dagarna var att nå fram till nästa regnvattendunk och hoppas att det finns vatten i den. Motgångarna under turen illustrerar Fredrika med en dagboksanteckning från den 28 juli, en 111 kilometer lång dagsetapp till Bay of Islands. Dagen började med att cykeln föll över tältet och hennes huvud, att tältstängerna på grund av rost inte går att ta isär och att reservtändaren är paj. När hon väl kom iväg blev hon påkörd av en bil så att backspeglarna gick sönder och att glas- och metallskärvor hamnade på henne och packningen. Bilisten vände, bad om ursäkt och körde vidare. Fredrika lade sig i diket och grät, men fortsatte sedan de tio milerna till etappmålet. Vilken dag!

Den återstående sträckan gick via Uluru, utkanten av Simpsonöknen, Adelaide till Melbourne och därifrån flyg till Auckland.

De tre månaderna i Nya Zeeland beskriver Fredrika kort och gott som rena semestern – efterlängtnade, välbehövliga och vilsamma. Efter att ha liftat till Cape Reinga gick färden till Taupo, Wellington, Kaikoura, Lake Matheson, Wanaka och därefter flyg från Queenstown.

Emy Ericsson och Johan Segerberg är några andra äventyrare i Australien, men inte på cykel utan i bil. Resan i den fyrhjulsdrevna bilen startade 2018 och sedan dess har de avverkat mer än 4 000 mil på resan från Perth till Darwin. Äventyret är att kombinera arbete och semester genom att vara digitala nomader. Vistelsen i Australien började med ett ettårigt visum med rätt att både turista och arbeta. Skåningarna Emy, 29 år, och Johan, 31 år, utnyttjade detta genom att under fyra månader köra en fyrhjuling bland kor och mata småkalvar på en farm i Queensland, vilket gjorde att de kunde förlänga visumet i ytterligare ett år. De försörjer sig genom jobb online

oberoende av var de befinner sig och har samtidigt möjligheten att se andra länder. Bilen är utrustad med solcellsbatterier, eluttag och antenn och fungerar både som arbetsplats och bostad. På kvällen faller de ut bilens taktält där de sover. Varje dag lägger de upp en snapshot på den läckraste platsen de har besökt för att visa att dessa platser finns i verkligheten och för att inspirera andra att besöka dem. Vardagen består också av mindre glamorösa saker såsom att sitta bakom ratten, tanka bilen, handla, tvätta, laga mat och jobba vid datorn. De medger att en svårighet är att hitta balansen mellan nödvändigt arbete och att njuta av äventyret. Någon gång i mars går dock visumet ut och då är planen att fortsätta tillvaron på detta sätt, men i Asien.

Äventyr på cykel eller i bil i Oceanien, är det något som lockar efter att ha läst detta? För egen del hade jag planerat att tillsammans med mina två yngsta barn åka Ghan-tåget från Darwin till Adelaide och därifrån Indian Pacific till Perth. Det blev tyvärr inte av då sonen deklarerade att han på grund av en tenta i början av januari inte kunde vara borta i tre veckor. Men någon gång i framtiden hoppas jag kunna göra den tågresan! ★

Nyheter & MEDLEMSFÖRMÅNER

Besök vår hemsida www.australien-nyzeeland.se
eller vår Facebook-sida www.facebook.com/ausnzfs
för aktuella föreläsningar, föreningsmöten och evenemang.

Läs Down Under medlemstidningen 1984 – 2019 online

Nu är arkivet med äldre utgåvor utökat och på sidan Down Under 1984 – 2019 (PDF) kan du läsa äldre utgåvor av medlemstidningarna News, News Letter, AUSNZ MyPlanet Magazine, Curious och Down Under. www.australien-nyzeeland.se

Down Under Bar – Australisk restaurang i Göteborg

Australisk mat o dryck. Quiz, livemusik. Andra Långgatan 5
www.downunderbar.se

The Church live i Stockholm

Den 4e juni kommer australiska The Church till Fäffangan i Stockholm
www.facebook.com/thechurchband

The Roo and Elk – Australisk restaurang i Stockholm

Stop dreaming Sweden! The Aussies are in your backyard! At the Roo & Elk you will enjoy the best of Australian hospitality and sample the tastes of Australia through our fantastic food. Our dishes, created from local and Australian products will showcase our diverse culinary traditions, complemented by the finest Australian wine and beer. You'll even find some tasty non-alcoholic Australian alternatives! Folkungagatan 8. www.rooandelk.se

Australienbloggen

Nyheter om Sverige och Australien. Fom Down Under to up north. Australienbloggen rapporterar om nyheter inom näringsliv, politik, kultur och nöje samt ibland om sport som har att göra Sverige och Australien i respektive land. Blogghemsidan startade hösten 2019. Huvudspråket är svenska, men med engelska sammanfattningar. Australienbloggen genomför även reportageresor i Australien på uppdrag samt rapporterar och analyserar om både Sverige och Australien för uppdragsgivare. Sidan är grundad och drivs av Csaba Bene Perlenberg www.australienbloggen.com

Skriv eller föreläs med Vänkskapsföreningen

Vi söker både föreläsare och berättelser till Down Under. Hör av dig om du kan tänka dig att dela med dig av dina upplevelser från Australien och Nya Zeeland. lars.wallin@australien-nyzeeland.se

Bli medlem i vänskapsföreningen

Bli medlem i Australiska Nyzeeländska Vänkskapsföreningen. Som medlem erhåller du bland annat medlemstidningen Down Under 4 gånger per år. Inbetalning av 200 SEK till PlusGiro konto 54 81 31-2 Var vänlig ange namn, eventuellt medlemsnummer och adress. Medlemsavgiften gäller för kalenderår.

Welcome to New Zealand

www.tourismnewzealand.com

Tourism Australia

www.tourism.australia.com

New Zealand

www.newzealand.com/us

Welcome to Australia

www.australia.com/en

AUSTRALIEN-NYA ZEELAND

I NOVEMBER 2019

Text & Foto: Ann och Klas-Otto Sandberg

Vi satt i januarimörkret 2019 och tänkte på delar av jordklotet som vi inte sett eller tidigare haft tillfälle att resa till. Villan var såld och hade givit oss ett visst överskott och vi hade några gånger under livet talat om att resa till Australien och Nya Zeeland. En annons från Tema-resor gav oss en knuff i rätt riktning, nämligen att nästan genast boka resan. Utan erfarenhet av arrangören och utan att rådfråga släkt och vänner tog vi detta beslut.

I början av sommaren inhandlade vi guideböcker till de båda länderna och påbörjade så smått inläsning av texterna rörande de delar av länderna som skulle besökas enligt Tema-resors resplan. Vi blev uppmärksammade på att det är viktigt att ha ett pass som inte är på väg att bli ogiltigt. En annan viktig sak är att vara noga med att ansöka om det elektroniska visumet till Nya Zeeland på en auktoriserad hemsida eller via rätt app. Det finns tyvärr falska appar och hemsidor som inte ger visum men väl en tråkig erfarenhet, nämligen att bli av med ansökningsavgiften.

Resan anträdades från Copenhagen Airport den 2 november 2019 och via London kom vi den 3 november till Singapore för en dags vistelse. Sedvanlig turistguidning och Singapore Sling-drinken i the Long Bar på hotell Raffels fick vi och den drinken är dyrare än god. Samma flight men ett dygn senare reste vi vidare mot Sydney bara för att vid ankomsten byta flyg för resa till Cairns. Vid det laget var vi ordentligt "tidsvilla" men upplevelser och att vara ständigt i rörelse gjorde att vi inte tänkte på det.

Cairns lämnade som stad inga större avtryck i våra minnen men utflykten till regnskogen i Kuranda och snorklingen vid Stora Barriärrevet

minns vi förstås. Givetvis mycket tillrättatlagd för turism men ändå trevligt och proffsigt. Tema-resor synes ha valt rätt metod att lägga upp guidningen på plats och det är att gruppen, som visade sig bestå av 19 personer från olika delar av Sverige, samt två norska medborgare, kunde få "egen" guidning vid de olika sevärdheterna. Kändes som att guiderna faktiskt tyckte det var trevligt att berätta om sin verksamhet och sin livsmiljö bara för oss.

Tema-resor uppger att de i första hand söker efter hotell som inte hör till de stora kedjorna. De flesta hotellen höll bra standard och låg bra till i städerna vi besökte. Tempot var högt och vi i gruppen var i stort sett alla till åren komna och blev efterhand ganska möra av tidiga transfers till flygplatserna för resa till nästa resmål. Vid sådana tillfällen fick vi så kallade frukostboxar som hade varierande innehåll men alla saknade varmt kaffe och det fick sedan kompenseras med dyrt sådant på flygplatsen vi skulle flyga från.

Uluru, Kata Tjuta och Alice Springs var nästa resmål. Vi kom till Uluru bara några dagar efter det att myndigheterna stoppat möjligheten att ta sig upp på klippan. Vajern som ledde upp för klippsidan var borta och startplatsen för dessa vandringar var inhägnad. Vi såg både solnedgång och soluppgång och efter frukost på hotellet avresa mot Alice Springs som kanske inte var värt resan. Dock fick vi under bussresan dit tydligt besked om hur bushen ser ut, mil efter mil, utan något att fästa blicken på. Den röda jorden och de oändliga vidderna var trots allt imponerande i sin sorgliga ödslighet.

Flyg till Melbourne från Alice Springs; dagtid och utan flera timmars tidsomställning. Inkvartering i en svit med utsikt över Yarra-floden och järnvägsrälsen eftersom det var i närheten av huvudstationen. God middag och trevlig samvaro med gruppen. Dagen därpå utflykt till vindstriket Yarra Valley och vingårdarna Chandon och Dominique Portet. Första sov morgonen fick vi men sov inte längre för det. Vi hade en dag för egna aktiviteter och tänkte resa runt med gratis spårvagnen som går i en cirkel. Tyvärr gick den inte den dagen så vi hoppade på en annan spårvagn. Det gäller att hålla koll på var gränszonen tar slut och hoppa av spårvagnen där.

Vi besökte Pellegrini's kafé och Young & Jackson's restaurang och skådade den vackra Cloe som visar allt. Vår servitris var en yngre kvinna från Malmö. Det regnade och var 17 grader (varmt) i luften.

Busstransfer 04.30 för resa över havet till Auckland, Nya Zeeland. Vår trevliga chaufför Stuart körde oss i buss mot Coromandel. I en snäv högerkurva ropade plötsligt någon i bussen till och Stuart fick stoppa en bit därefter. Det var så att luckan till bagageutrymmet hade öppnats i farten och alla resväskor hade lämnat bussen och befann sig i naturen. Tur nog var det varken djupt eller blött där de for ut så vi lyckades lyfta upp samtliga. Ingen väska hade öppnats men de var skavda och diskussion inleddes om ansvarsfrågan. Förhoppningen är att alla fått rätt ersättning men vi klarade oss från större skador på våra väskor så vi avstod från att begära ersättning.

Vidare mot Roturoa och träff med pysande, bubblande och rykande mark samt med maoriesamvaro på kvällen. Mat och dryck i stor mängd efter att ha fått se och utöva haka-dans och annat kulturellt. Det var dock så kallt att vi tyckte synd om våra värdar. Maorierna har stor plats i Nya Zeelands kultur och politiska liv till skillnad från aboriginerna i Australien, som lever ett mycket påvert och hopplöst liv, åtminstone som vi uppfattade det.

Åter till Auckland och dess 52 vulkantoppar som dock inte är aktiva. Det är dock stadslivet och staden som gav ett gott intryck. Gå gärna till kaféet Neo på huvudgatan. En svenska, bosatt i staden sedan 15 år driver det. Vi besökte Kelly Tarlton's World med fiskar, skaldjur och pingviner. Sedan resa till Queenstown på Sydön. Snö på topparna och kyligt. Vi besökte familjen Thompson som driver får- och hjortfarm. Största inkomsten får de av att mala hjorthorn och sälja till Asien. Potensmedel!! Näja, vi är skeptiska.

Till Te Anau där det var dags för utflykt till grottan med lysmaskarna. Tyvärr blev den inte av och inte heller den tänkta utflykten till Millford Sound dagen därpå. Översvämning och lavinfara hade blivit följden av kraftig nederbörd i området. Vi fick då en tur på sjön Wakapitu med ångaren TSS Earnshaw. Vi kom till en fårfarm och såg klippning och fick lunch inomhus då det regnade och var kallt hela tiden.

Flyg till Sydney och det var då som bränderna hade satt ordentlig fart i New South Wales. På natten efter ankomsten vaknade vi och kände brandlukt i hotellrummet. Lite skrämmande men utan men för oss. Dagen började med rökdis och både Sydneybron och Operahuset var lite skymda till en början. Vi fick en gedigen visning av Operahuset. Bra att få bakgrunden till och fakta om byggnaden. Bondi beach besöktes och det var kallt i vattnet.

Över till Perth/Fremantle, alltså 400 mil från Sydney. Varmare väder och bad på Rottne Island. Inte mycket annat att se här men tiden var knapp. Flygresan Perth – London tog 17,5 timmar i en Dreamliner. Gick utan problem trots den långa tiden. Ta på kompressionsstrumpor så ordnar det sig.

Vi glömmer aldrig denna resa och har tagit ett stort antal bilder. ★

STOP
OVER

MELLANLANDNING I DOHA

Text & Foto: Tina Bergqvist

På väg till Adelaide, Australien kan du mellanlanda i Qatars huvudstad Doha om du åker med Qatar Airways från Köpenhamn. Om du har mer än sex timmars mellanlandning kan du lämna flygplatsen och åka in till stan.

Jag hade 14,5 timmars väntetid i Doha när jag flög från Köpenhamn till Adelaide i december, vilket var perfekt med tid för att åka in i Doha och kika runt. Jag fick höra att jag kunde få ett gratis hotellrum; definitivt värt att kolla upp om du har planer på att stanna där mer än några timmar (fråga i en hjälpdisk på flygplatsen). Jag valde dock att avstå eftersom jag planerat att träffa en vän under dagen. Qatar erbjuder dessutom ibland billiga hotell från 23 USD/natt på 4-5 stjärniga hotell vid långa mellanlandningar (läs mer på Qatar Stopover på qatarairways.com).

Se upp för svarttaxi

Efter att jag tagit mig genom passkontrollen, lämnat fingeravtryck, blivit fotad och berättat för en passkontrollant vart jag skulle ta vägen, blev jag stoppad av en kille som frågade om jag behövde taxi. Jag fick en konstig känsla, han kändes lite lurig, och just då dök en man upp som varnade mig för att han var en svarttaxichaufför och att jag skulle fortsätta ut på parkeringen till de "riktiga" taxibilarna. Ännu en kille kom fram och frågade om jag behövde taxi efter det, men jag avböjde såklart och valde att åka en riktig taxi.

The Pearl

Klockan var runt sex – halv sju på morgonen och jag åkte direkt till min vän Sara. Hon och hennes familj bor i The Pearl i Porto Arabia, där även många andra internationella familjer bor, och det tog kanske 45 minuter att åka dit från flygplatsen. Vägen dit bjöd på en vacker utsikt över vattnet med skyskrapor i fjärran, vajande palmer och morgonpigga människor på promenad. The Pearl kändes lite som en "västerländsk oas" mitt bland det arabiska. Dagen var behagligt varm trots att det egentligen var vinter där. Saras familjs lägenhet var stor, luftig och kändes väldigt lyxig, inte minst med tanke på den stora balkongen som bjöd på en fantastisk utsikt över vattnet och skyskraporna längre bort. Vi såg även att det byggdes ett nytt område i närheten. Eftersom jag var ganska trött efter resan tog vi det lugnt, lekte med hennes två barn och hängde i områdets pool (där det även fanns ett gym i närheten). När vi började bli hungriga gick vi på en skön prome-

nad längs med vattnet, förbi några outletbutiker och åt en jättegod lunch på Paul, en trevlig restaurang i närheten.

Lilla Venedig

Efter lunchen promenerade vi vidare till Qanat Quartier som också är känt som "Little Venice". Trots att jag inte varit i Venedig kändes det som att det var precis där vi var; en kanal gick genom hela området, båttaxis åkte förbi då och då, det fanns trevliga små caféer längs med kanalen och husen var målade i fantastiska pastellfärger.

Vi såg inte speciellt många människor, men de som var där var en internationell blandning av de som verkade vara bofasta i området, och några få lokalbor. De flesta var barnfamiljer, som alla stannade till och småpratade med oss. Det gav känslan av en mysig gemenskap bland de boende i området.

Det var väldigt rent och fina vyer överallt. Palmerna var smyckade med ljusslingor, och det var väldigt vackert att se ljusen glittra ikapp när mörkret föll över Doha lagom tills att jag skulle bege mig tillbaka till flygplatsen igen. Musiken som spelades på promenadstråket vid The Pearl bidrog till den fina stämningen. Doha både fascinerade och överraskade mig. Jag hade trott att det skulle vara mycket mer människor där, och det var vackrare och lugnare än jag föreställt mig.

Även fast taxi och Uber är billigt i Doha går det inte att säga det samma om maten eller shoppingen – det mesta är tre gånger så dyrt som i Sverige. Huvudaktiviteterna i Doha verkar dock kretsa runt just shopping och att äta ute.

Det jag inte hann med denna gång, men har hört gott om:

- Shoppinggallerian
- Qatar National Museum
- Biblioteket (Qatar National Library)
- Marknaden (Souq Waqif)

Viloplatser på flygplatsen

Om du bara har några timmar i Doha och måste stanna på flygplatsen finns det liggstolar där du kan vila (och ladda mobilen) och där det är hyfsat lugn och ro (men ha alltid koll på dina värdesaker). Det finns även olika "lounges" i olika prisklasser där det går att njuta av några timmars avkoppling, mat och dusch. Vid flygplatshotellet finns ett spa som kostar cirka 45 USD, där du även får låna handduk och tofflor. ★

SINGAPORE

Text & Foto:
Margot Garmelius
och Tomas Eisner

Singapore – Det är ett perfekt stopp på väg till "Down Under". Varför perfekt undrar du? Jo, det ligger ungefär halvvägs, du får värme (kanske för varmt ibland), det är säkert och tryggt, mycket att se och göra, bra flygförbindelser och bra shopping. Reser du i december får du också möjlighet att se en ljus- och ljudshow med jultema i området "Garden by the Bay" där också det spektakulära hotellet Marina Bay Sands Hotel ligger.

Vår resa startade en tidig förmiddag i december från Arlanda för en dryga fyra veckors resa till NZ och Australien. Fulla av förväntan och längtan efter både värme, nya upptäckter och att få återse gamla vänner Down Under steg vi ombord på planet till Köpenhamn för vidare färd med Singapore Airlines. Vi valde att göra ett stopp i Singapore av just de anledningar jag räknat upp här.

Det enda som kan sägas vara en nackdel med att starta resan på morgonen från Stockholm är att man anländer till Singapore när klockan är midnatt vår tid, vilket betyder att det har varit svårt att få så mycket sömn på flygresan dit. Tröttheten infinner sig lagom till det är dags att landa. En viss planering inför resan i form av nattsudd kan vara ett alternativ. Vi var nu ordentligt trötta när vi runt klockan åtta på morgonen lokal tid kom till vårt hotell för att få veta att vårt rum förmodligen inte skulle vara klart förrän tidigast klockan 13. Att vandra omkring i staden i 32-gradig värme i fem timmar då kroppen säger att klockan är ett på natten är ingen lätt match. Dock gav hotellet oss möjlighet att använda alla bekvämligheter i form av pool och duschmöjligheter, vilket gjorde att vi fick chans att fräscha till oss och njuta lite.

Väl ute i vimlet efter några timmars sömn vaknar kroppen och energin återkommer och vi var redo att upptäcka Singapore, äta och dricka. I Singapore är det enligt min mening så kallade "Food Stalls" som gäller när det kommer till mat. Det finns flera sådana runt om i staden och bäst kan beskrivas som en matmarknad. Ingen fine dining precis men enkelt, billigt och gott. Chilli crab är en av favoriterna. Kladdigt men mycket gott och väl värt att prova.

När det gäller shopping så finns ju Orchard Road med flera shoppingcentra och märkesbutiker men lite mer spännande kan vara att

besöka China Town och de indiska kvarteren "Little India". Jag skulle försöka hitta ett snyggt sidentyg inför ett bröllop, vilket gjorde att de indiska kvarteren var intressanta och där fanns allt!! Alla kulörer och olika kvaliteter så det blev mycket svårt att välja. Efter mycket vända så bestämde jag mig för ett mycket vackert glänsande kornblått tyg. Jättesnyggt!

Ett måste i Singapore, tycker jag, är att lägga några timmar på ett besök i Botaniska trädgården. Vi tog tunnelbanan dit. För övrigt det allra bästa sättet att förflytta sig i Singapore förutom att promenera och en och annan taxiresa. I Botaniska finns det en enorm artrikedom och en växtlighet som är minst sagt frodig. Tack vare det fuktiga och mycket varma klimatet växer allt här. Orkidéerna är ett speciellt minne jag har från den Botaniska trädgården och även hållregnet vi fick uppleva mitt under vårt besök. Här gällde det att hitta lite tak över huvudet och behovet kom snabbt.

Vi valde att lägga två nätter i Singapore denna gång för att få möjlighet att se lite mer. En utflykt till ön Sentosa fanns i vår plan, så efter en god natts sömn gav vi oss av med tunnelbanan. Sentosa är en ö byggd för upplevelser, badliv, barhäng och allehanda aktiviteter. Inget vi skulle utforska men det var intressant att se det stora utbudet. För att få se så mycket som möjligt av ön tog vi linbanan över - ett mycket bra sätt att få en god överblick över vad ön har att erbjuda. Det blev bland annat en promenad längs stranden tills vi igen blev fångade av regnet. Denna gång kunde vi ta oss vidare under tak och när vi väl kom tillbaka till hotellet hade regnet upphört.

På kvällen tog vi oss ner till Garden By the Bay som är en modern skapelse, svår att beskriva. Vi var skeptiska till att lägga pengar på att gå in i detta inferno av ljus och ljud men tog beslutet att ändå göra det och väl inne insåg vi att beslutet var rätt. Det är svårt att beskriva upplevelsen i ord. Allt är på sätt och vis "för mycket" men ändå så annorlunda och spektakulärt att upplevelsen blir total och inte så lite "crazy". Det är en ljus- och ljudshow bland dessa stålträd, fyllda med växter. För oss som förknippar julen med kyla, stillhet och levande ljus är det lite svårt att finna julstämning här i över 30-gradig värme. Det blir mer av att man går omkring med gapande mun och fallande haka. Lite längre bort ser vi på storskärm tomten som kommer flygande med sitt ekipage. En släde fylld med julklappar, dragen av en massa renar, allt ackompanjerat av julmusik på hög volym. Helt "crazy".

Tidig kväll dag tre flög vi vidare från Singapore till Auckland, en flygresa på runt 11 timmar. Här kändes möjligheten att få sova lite mer realistisk, vilket också blev fallet. Väl framme i Auckland känner jag mig inte utvilad men ändå helt okay för att klara av den nyzeeländska tullen med tillhörande kontroll och en vidare flygresa till Nelson där vi skulle starta vår resa hos goda vänner.

Att ha delat upp resan i två etapper och att dessutom kunnat närma oss Nya Zeelands tidszon med flera timmar gjorde det lättare att till slut vända på dygnet, vilket det ju i praktiken handlar om. Jag kan verkligen rekommendera ett stopp i Singapore, om man har tid. ★

Ett perfekt stop-over på väg "Down Under"

Spontanbesök i Australien

Text & Foto: Hanna Carlgren

Mitt första besök i Australien var oplanerat och annorlunda från allt jag tidigare gjort. År 2014 var jag iväg på en längre resa i Sydostasien som oväntat även tog mig till just Australien. Jag var i tjugofemårsåldern och hade backpackat i lite drygt ett år när reskassan började sina. Jag åkte till Australien för att jobba och resa samtidigt men för att förklara hur detta gick till så behöver vi resa tillbaka i tiden något.

Några år tidigare reste jag och min bästa vän genom Chile när vi träffade två förvirrade australiensiska killar på en buss. De hade hoppat på fel buss och visste inte vad de skulle ta sig till. Bussen var redan i rullning och då de inte kunde mer spanska än tillräckligt för att beställa öl så fick jag hoppa in och agera tolk. Då jag själv inte var så mycket bättre på att kommunicera så fick de helt enkelt följa med bussen dit jag och min kompis skulle. Detta lilla missöde visade sig vara början på en fyra månader lång gemensam resa genom Sydamerika och början på en fin vänskap mellan oss alla.

När jag några år senare var ensam i Sydostasien med ett bankkonto som farligt snabbt började närma sig noll, skulle jag snart drabbas av ett av livets outgrundliga sammanträffanden tack vare den där bussresan i Chile. Med tungt hjärta insåg jag att jag skulle behöva åka hem till höstmörkret i

Sverige. Jag började leta efter billiga flygbiljetter och mentalt förbereda mig inför att ringa min tidigare chef och börja arbeta igen. Som en ödets nyck fick jag oväntat ett meddelande genom Facebook. "Hej Hanna, jag tänkte plötsligt på dig. Vad har du för dig? Du har inte vägarna förbi Australien?" Det var en av killarna jag rest tillsammans med i Sydamerika. Jag svarade att jag gärna hade besökt Australien men att jag hade slut på pengar och istället skulle åka hem till Sverige. "Köp en flygbiljett och ordna ett working holiday-visum så ordnar jag jobb och boende."

Sagt och gjort, två dagar senare lyfte planet från ett fuktigt och avgastungt Manila. Jag var på väg till Melbourne i Australien. Sittandes vid fönsterplats såg jag det vidsträckta havet smälta ihop med himlen och jag kände mig pirrig och uppfylld av förväntan. Jag skulle till Australien och jobba på ett sorts tivoli. Jag landade till slut, vänligt hälsad av strålende sol i Brisbane. Jag navigerade mig genom staden och kunde till slut höra det levande, dånande sorlet av musik och människoröster från ett tivoli. The Royal Shows är ursprungligen tävlingar och uppvisningar av olika boskapsdjur med syftet att upprätthålla kvalitet och utveckla avelsmarknaden. Den första showen hölls 1834 och omfattade ett hundratal djur. Idag är showerna bland de största årliga evenemangen i Australien och lockar miljontals besökare under de

tio till tolv dagar då tillställningarna äger rum. Förutom uppvisningar av djur innehåller showerna idag även en uppsjö av attraktioner, utställningar, underhållning och matförsäljning för de många besökarna.

Jag reste i Australien och jobbade vid flera av dessa shower, vilka närmast kan beskrivas som ett storslaget resande tivoli. Showerna kan variera något i storlek utifrån det växlande antal företag som deltar med sina karuseller, attraktioner, matvagnar och lekaktiviteter i olika städer. Min australiensiske väns storslagna familj har jobbat på dessa shower med matförsäljning och diverse nöjesattraktioner fyra generationer tillbaka i tiden. Allt från mor- och farföräldrar, fastrar, farbröder, mostrar, morbröder och en hel koloni av kusiner i olika åldrar arbetar tillsammans. De reser ungefär åtta månader av året och bor i mobila välutrustade hem under de intensiva dagar en show hålls. För att täcka behovet av personal anställs ofta unga backpackande turister, precis som jag, många återkommande år efter år. Vi var bland andra svenskar, argentinare, kineser, brasilianare och engelsmän som för några månader blev en del av den stora familjen. Vi reste tillsammans, arbetade tillsammans och spenderade vår fritid tillsammans. Attraktioner och matvagnar byggdes upp inför showerna. Vi arbetade långa pass under själva showen och packade sedan ihop attraktionerna och körde många mil till nästa stad.

Vi reste från Brisbane till Adelaide och gjorde samma sak där för att sedan åter göra detsamma i Perth och sedan Melbourne. Vi fick lära känna Australien och dess invånare genom att skapa en tillfällig värld fylld av nöjen och magi. Jag jobbade i ett så kallat "lustigt hus" fyllt av optiska synvillor och kluriga rum. Kön till biljettkassan ringlade lång dagarna i ända och det är något visst med att se tindrande ögon hos barn på upptäcktsfärd, tonårgång som försöker se coola ut men spritter av glädje inombords, par

och pensionärer som för stunden blir lekfulla och bubbliga igen. Det är något visst med tivoli. Att jobba på ett tivoli var lika givande som det var tufft. Totalt var vi ungefär hundra personer som arbetade hårt under långa arbetsdagar tillsammans. Likt en familj delade vi skratt och tårar, hjälptes åt och peppade varandra när energin tröt. När två månader hade gått var mina fickor något fyllda igen och mitt hjärta var ännu fullare. Tänk att en bussresa på en annan kontinent skulle leda till att så många främmande ansikten blev till goda vänner.

Ett av mina starkaste minnen är en brett som varje morgon klev upp i ottan för att göra pannkakor till oss alla. Med ett stort leende på läpparna hälsade han godmorgon och tycktes alltid vara lika glad och tillfreds med livet. En särskilt tung morgon när väckarklockan ryckt mig ur min sömn alltför tidigt och min kropp värkte av tunga lyft frågade jag honom hur det kom sig att han alltid var så glad. Medan han vände pannkakor på löpande band berättade han en sorglig historia om en vän som klarade sig igenom en cancersjukdom men sedan omkom i en bilolycka. Han svarade mig att livet är för kort för något annat än att vara tacksam för varje dag. Man vet aldrig vad som händer eller hur länge man får vara här, så därför försöker jag göra mitt bästa att ta till vara på allt livet ger mig. Han log mot mig och räckte mig en tallrik med rykande nygräddade pannkakor. Varje gång jag själv gräddar pannkakor eller ser de färgglada tälten resas på ett tivoli påminns jag om min tid i Australien och kan inte göra annat än att le och känna mig tacksam. ★

BLI MEDLEM / FÖRMÅNER

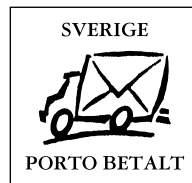
Bli medlem i Vänskapsföreningen och utöka dina kunskaper om länderna, inte bara som rese mål, utan också om bland annat kultur, historia, sport, vin, studier, arbete och hur det är att leva i Australien och Nya Zeeland. Det är också ett forum för medlemmarna att dela egna reseupplevelser med andra med samma intresse.

Bli medlem

Inbetalning av 200 SEK till PlusGiro konto 54 81 31-2. Var vänlig ange namn, ev. medlemsnummer och e-postadress. Vi arbetar konstant med att skaffa flera och bättre fördelar för dig som medlem. Utöver medlemstidningen Down Under, hemsidan och deltagande i olika arrangemang runt om i landet.

B

Vill du *skriva en artikel* för **DOWN UNDER?**

Har du rest, studerat, arbetat eller
upplevt något intressant med koppling
till Australien och Nya Zeeland?

Kontakta oss via www.australien-nyazeeland.se

